

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 4613202974
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4613202974.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného: ALW, s.r.o., so sídlom M. Benku 4016/23, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 728 543, zastúpeného JUDr. Denisom Glajchom, advokátom, so sídlom Bernolákova 2476, 955 01 Topoľčany, proti povinnému: KOVOTOPOĽ, spol. s r.o., so sídlom Odbojárov 4315/33, 955 18 Topoľčany, IČO: 34 117 717, o vymoženie 301,61 eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. augusta 2017, č. k. 11CoE/130/2017-41, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Povinný m á proti oprávnenému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany poverením č. 5406 047178 * zo dňa 14. mája 2013 poveril súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozefa Štoreka, aby vykonal exekúciu v prospech oprávneného, na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany - Platobný rozkaz č. k. 8Rob/167/2012-34 zo dňa 12. decembra 2012.

2. Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 21. apríla 2017, č. k. 7Er/354/2013-31, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie založil na § 57 ods. 1 písm. g/, § 57 ods. 2, § 58 ods. 1, § 196, § 200 ods. 2, § 203 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a ustanovení § 114 ods. 1 písm. b/ a § 118 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súdny exekútor podal v tejto veci podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu, že uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 31R/3/2012-233 zo 4. januára 2013, súd povolil reštrukturalizáciu povinného KOVOTOPOĽ, spol. s r.o. a navrhol, aby súd exekučné konanie zastavil. Zároveň oznámil, že trovy exekúcie si uplatňuje vo výške 50,21 eur a

predložil ich špecifikáciu. K podnetu súdneho exekútora sa vyjadril oprávnený, ktorý uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí a v prípade, že súd rozhodne o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, navrhuje nezaviazat' oprávneného na náhradu trov exekúcie. Súd prvej inštancie v odôvodnení konštatuje, že už v čase začatia konania (dňa 19. marca 2013, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie) existovala zákonná prekážka na začatie exekučného konania, s poukazom na ustanovenie § 114 ods. 1 písm. b/ a ustanovenie § 118 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorých pre pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začat' konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na majetok patriaci dlžníkovi; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa prerušujú a že povolením reštrukturalizácie sa konania prerušené podľa § 114 ods. 1 písm. b/ zastavujú. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a následne exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku. O trovách exekúcie súd prvej inštancie rozhodol tak, že priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému s poukazom na § 203 ods. 1 exekučného poriadku. O trovách exekučného konania súd rozhodol podľa § 256 C. s. p. tak, že žiadna strana nemá právo na náhradu trov konania.

4. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 28. augusta 2017, č. k. 11CoE/130/2017-41 tak, že odvolanie oprávneného z 9. mája 2017 proti výroku o nároku na náhradu trov exekúcie odmietol. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že súd prvej inštancie účastníkov exekučného konania nesprávne poučil, keď v poučení uznesenia uviedol, že proti výroku II. predmetného uznesenia je prípustné odvolanie. Odvolací súd má za to, že voči rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie odvolanie nie je prípustné. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie skutočnosťou, že trovy exekúcie sú osobitný inštitút upravený v § 200 a nasl. Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31. marca 2017), pričom Exekučný poriadok odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie neprípúšťa. Ustanovenie § 200 Exekučného poriadku výslovne neupravuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie, z tohto dôvodu odvolací súd s prihliadnutím na dôkaz opaku odvolanie ako neprípustné podľa § 386 písm. c/ C. s. p. odmietol. Odvolací súd odôvodnenie svojho rozhodnutia uzavrel tým, že vo vzťahu k trovám exekúcie nie je možné aplikovať ustanovenie § 357 písm. m/ C. s. p., v zmysle ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Trovy exekúcie predstavujú osobitný inštitút upravený Exekučným poriadkom, ktorý je odlišný od trov konania, pričom rozhodnutie o trovách exekúcie nemožno podľa názoru odvolacieho súdu ani „primerane“ subsumovať pod rozhodnutie „o nároku na náhradu trov konania“ podľa § 357 písm. m/ C. s. p..

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dňa 15. novembra 2017 oprávnený dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Dovolateľ tvrdil, že v konaní sa mu nesprávnym procesným postupom znemožnilo, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď sa riadil nesprávnym poučením súdu prvej inštancie v otázke odvolania voči rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie. Podľa dovolateľa, súd prvej inštancie nesprávne rozhodol aj v merite vecí. Dovolateľ mal za to, že exekúcia bola neprípustná od samého začiatku v súlade s § 53 ods. 2 písm. b/ Exekučného poriadku súd vôbec nemal vydat' súdnemu exekútorovi poverenie na jej vykonanie. Dodal, že uvedené ustanovenie exekučného poriadku explicitne stanovuje, že súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, pokiaľ sú tu dôvody, pre ktoré by exekúcia musela byť zastavená.

6. Preto dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Povinný sa k dovolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas

oprávnený ako účastník exekučného konania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného treba odmietnuť.

9. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

10. V zmysle ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu (k tomu vid' napr. III. ÚS 474/2017).

11. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

12. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

13. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

14. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. a napadol ním uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie oprávneného proti výroku o nároku na náhradu trov exekúcie.

15. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania poukazuje na základné úlohy najvyššieho súdu v zmysle účinnej právnej úpravy, ktorými sú
I. náprava najzávažnejších procesných pochybení v prípade rozhodnutí vo veci samej alebo rozhodnutí, ktorými sa konanie končí, a
II. riešenie otázok zásadného právneho významu. Z týchto úloh zverených dovolaciemu súdu zákonom jednoznačne vyplýva, že medzi úlohy odvolacieho súdu nepatrí rozhodovanie o trovách konania, keďže trovy konania predstavujú vo vzťahu k predmetu konania len vedľajšiu problematiku.

16. Pokiaľ ide o otázku (ne)prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania podaného za účinnosti novej právnej úpravy (t. j. od 1. júla 2016), najvyšší súd už v uznesení zo 14. júna 2017, sp. zn. 3CdoGp/2/016 poukázal na ustanovenia § 419 až § 421 C. s. p., ktoré nepripúšťajú dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o trovách konania [poznámka: trovy exekúcie sú v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považované za trovy konania (3Cdo/170/2009, 6Cdo/80/2010, 6Cdo/4/2011, 5Cdo/170/2011, 3Cdo/114/2014)] (vid' bod 14.2 predmetného uznesenia).

17. Záver o neprípustnosti dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu o trovách konania podľa Civilného sporového poriadku (§ 419, § 420 a § 421 C. s. p.) vyplýva aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (vid' napr. I. ÚS 204/2017, I. ÚS 334/2017, I. ÚS 456/2017, I. ÚS 573/2017, II. ÚS 420/2017).

18. Úloha zjednocovať judikatúru v zmysle prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 C. s. p. je viazaná na kritérium zásadnej právnej významnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Uvedené kritérium sa týka meritórnych rozhodnutí (rozsudkov) a z nemeritórnych iba tých, ktorými súd rozhoduje o zásadných otázkach týkajúcich sa rozhodovanej veci (napr. konania, v ktorých súd

rozhoduje vo veci samej uznesením). Za takéto rozhodnutia nemožno považovať procesné rozhodnutia, ktoré sú zákonom vylúčené z dovolacieho prieskumu, resp. rozhodnutia, proti ktorým nie je v zmysle právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 prípustné ani odvolanie (viď ustanovenie § 355 ods. 2 C. s. p.). Vylúčenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 C. s. p. proti uzneseniam uvedeným v ustanovení § 357 písm. a/ až n/ C. s. p. vychádza z účelu týchto rozhodnutí. Uznesenia vymedzené v ustanovení § 357 písm. a/ až n/ C. s. p. predstavujú procesné rozhodnutia odvolacieho súdu, t. j. také, ktoré súd vydá bez toho, aby vec vecne prejednal a preto ich prieskum dovolacím súdom z hľadiska (ne)správneho právneho posúdenia je logicky vylúčený. Už z definície týchto uznesení je zrejmé, že vzhľadom na okruh otázok, ktoré riešia, je súčasne potrebné, aby o riadnom opravnom prostriedku, odvolaní proti nim, odvolací súd rozhodol v primeranej, pri niektorých prípadoch i zákonom určenej lehote, keď by ani prieskum dovolacím súdom nemal žiadne opodstatnenie (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu z 27. júna 2017, sp. zn. 3Obdo/12/2017, body 14 a 15).

19. Neexistencia všeobecného záujmu na rozhodovaní dovolacieho súdu o právnych otázkach vyvstávajúcich z procesných rozhodnutí bez presahu do merita veci (t. j. vrátane rozhodnutí o trovách konania - pozn. dovolacieho súdu), ktorá je zrejmá ako z predchádzajúcej, tak i súčasnej právnej úpravy, neumožňuje dovolaciemu súdu realizovať dovolací prieskum (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu z 25. júla 2017, sp. zn. 4Obdo/18/2017, bod 32).

20. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolanie oprávneného smerujúce proti uzneseniu o trovách konania je v zmysle ustanovenia § 419 a nasl. C. s. p. neprípustné. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.